

EL PARTIT del TREBALL saluda

totes les participants en aquestes "Jornades Catalanes de la dona". Saludem igualment totes aquelles dones que han fet possible superar totes les dificultats legals i poder d'aquesta manera realitzar unes jornades convocades per Organitzacions no Governamentals.

Saludem les dones treballadores, les dones de casa, camperoles, professionals i intel·lectuals que us heu reunit aquí per portar les vostres experiències, veure quines són les vostres reivindicacions més sentides i entre totes crear l'organització que basant-se en el programa elaborat per vosaltres mateixes ens porti a la consecució total dels nostres drets.

Saluda també totes les organitzacions feministes assistents a les jornades, animant-les a continuar en la lluita.

La Secretaria per a assumptes de la dona del Comitè Nacional de Catalunya del Partit del Treball d'Espanya manifesta que:

Aquestes primeres Jornades Catalanes de la dona tenen una importància i un significat molt clars per a nosaltres. D'una banda és la demostració patent del desig i la necessitat que tenim les dones d'un règim democràtic, en el que estiguin reconeguts tots

els drets que actualment ens són negats. D'altra banda, és el primer pas per a la creació a Catalunya de l'organització que integrant totes les dones catalanes en la lluita pels seus drets, faci una realitat la seva consecució.

El Partit del Treball pensa que sou vosaltres les qui a través de l'anàlisi i discussió profunda de l'explotació que patiu de finireu el contingut de les reivindicacions feministes i buscareu les formes de lluita més correctes que us portin al nostre total alliberament.

Considerem que la realització d'aquestes jornades és una victòria de les dones que amb la lluita pels seus drets i per la llibertat, unida a la lluita dels altres sectors populars, han fet possible que el govern es veïés incapaç per prohibir-les.

L'origen de l'opressió de la dona

Nosaltres, partint de l'estudi de la història, element necessari per a la comprensió de la situació actual, considerem que l'opressió de la dona no és un fet nou sinó que existeix fa milers i milers d'anys:

La primera divisió del treball sorgeix a les comunitats primitives degut a la funció

reproductora de la dona. És a partir d'aquí que el treball de l'home és més productiu, i quan en un determinat moment origina riqueses que creen les bases per al naixement de la propietat privada, que originarà la divisió de la societat en classes, neix l'explo-tació de l'home sobre l'home.

Com a conseqüència, per a la transmissió d'aquestes riqueses, neix la necessitat de la família monogàmica i patriarcal, creació pròpia de la classe dominant, com a instrument necessari per a la transmissió de la propietat privada, que és l'element econòmic fonamental en que basa la seva dominació

La família monogàmica converteix la dona en una propietat del marit, esclava del seu plaer i simple instrument reproductor, amb la qual cosa queda institucionalitzada l'opressió de la dona. La família és la institució que més oprimeix a la dona. A través de la família es perpetua la propietat privada que es transmet de pares a fills, de generació en generació.

A través de tota la història, la classe dominant ha oprimint durament totes les altres classes. En tot aquest procés històric s'ha mantingut l'explo-tació i l'opressió de la dona.

Les treballadores i camperoles han sofert una doble explotació, de classe i com a dona.

La classe dominant s'ha encarregat de crear tota una sèrie d'institucions i mantenir una ideologia encaminada a negar els drets de la dona, a posar-li tota una sèrie d'obstacles perquè no s'adonés de la seva situació d'opressió, institucionalitzant a través de les lleis la desigualtat entre home i dona, negant la participació d'aquesta en el procés productiu i rebaixant-la a l'embrutidor i poc productiu treball de les anomenades tasques domèstiques.

La Revolució industrial, en perfeccionar els mitjans de producció substituint la força física per la màquina i desenrotllant enormement les forces productives, possibilita objectivament la participació massiva de les dones en la producció. Malgrat això, la pròpia contradicció del capitalisme entre la propietat privada i la socialització de les forces productives, restringeix i nega en la

pràctica a la dona el dret al treball i llença a l'atur milers d'homes, accentuant precisament l'opressió sobre la dona i la doble explotació de les dones treballadores. D'aquesta manera la dona es converteix en l'exèrcit de reserva de mà d'obra barata del capitalisme.

El Socialisme i la dona

La base fonamental de la nostra opressió radica en l'existència de la propietat privada.

Només la Revolució Socialista crea les condicions (a través de la socialització dels mitjans de producció) per a la desaparició definitiva de la propietat privada i la instauració del Comunisme.

La Revolució Socialista serà dirigida pel proletariat perquè és la classe més conseqüentment revolucionària per ser la més explotada, majoritària i més organitzada. Per al seu alliberament, el proletariat necessita acabar amb el capitalisme que és el sis-

tema que l'explo-ta i l'opprimeix, igualment com fa en un major o menor grau amb totes les altres classes i sectors treballadors.

Per tant, només el proletariat, aliat amb el camperolat i tots els altres sectors oprimits serà capaç de, en la lluita per la seva emancipació, alliberar tota la humanitat.

Les dones, per estar doblement explotades constitueixen un dels sectors més revolucionaris de la societat i com a tal estan objectivament interessades en la Revolució Socialista. Per tant, la seva participació activa és fonamental per a la seva consecució i per a la pròpia alliberació de la dona.

El poble, dirigit pel proletariat, exercirà un control directe sobre els mitjans de producció, participarà activament en el Govern i en la construcció de l'Estat socialista. Aquesta forma d'Estat, que anomenem

Dictadura del Proletariat, és l'única ca-
paç de resoldre els problemes dels milions
de sers oprimits pel capitalisme.

Sota la Dictadura del Proletariat, la do-
na s'integrarà plenament al treball produc-
tiu i participarà activament en el control
del mitjans de producció i en la vida social
i política del país.

Per tant, el Socialisme és l'únic siste-
ma que assenta unes bases reals i veritables
per a la consecució de l'emancipació de la
dona, per dues raons fonamentals:

1.- Potencia i fa realitat la participa-
ció activa de la dona en la producció i en
la vida social i política del país.

2.- D'altra banda, en fer desaparèixer
paulatinament la propietat privada assenta
les bases per a la desaparició total de la
família patriarcal i monogàmica, en quant al
no existir la propietat privada sobre els
mitjans de producció, ni riqueses que trans-
metre, perd tota la raó de ser i anirà trans-
formant-se paulatinament fins a la total de-
saparició en el Comunisme.

La dona sota el feixisme

L'etapa posterior a 1939 suposa per a la
dona i tot el poble l'anul·lació de tots els
seus drets democràtics per la via violenta i
represiva. S'estableix un règim de terror de
gairebé 40 anys en el que milers de dones
han estat torturades, violades i inclús as-
sassinades, establint el pànic i la por so-
bre elles.

Imposant, aquest Règim i la seva Església
la ideologia feixista més pura, segons la
qual la dona no és altra cosa que un "ani-
mal de reproducció" i "objeto de
placer del hombre".

La repressió brutal i criminal
d'aquest règim ha sopsat per a la
dona una de les etapes més dures de
la història, en la que ha estat obli-
gada a jugar un paper reaccionari i
de transmissió d'aquesta ideologia
feixista dominant.

No hi ha dubte que l'Església ha
estat la institució que més ha
recolzat i difós entre les do-
nes aquesta ideologia feixista
de "madre y apoyo del guerrero"

mal de reproducció" i "objeto de placer del
hombre".

La repressió brutal i criminal d'aquest
règim ha sopsat per a la dona una de les e-
tapes més dures de la història, en la que ha
estat obligada a jugar un paper reaccionari
i de transmissió d'aquesta ideologia feixis-
ta dominant.

No hi ha dubte que la Església ha estat
la institució que més ha recolzat i difós en-
tre les dones aquesta ideologia feixista de
"madre y apoyo del guerrero", "de virgen y
màrtir por la familia", de simple "instru-
mento reproductor", de... "hijos fascistas
para la patria" (com deien als discursos de
anys 40 i 50).

Avui, després de la mort del dictador, el
gran capital ha posat en marxa la maniobra
evolucionista, instaurant la monarquia juan-
carlista minuciosament preparada des de fa
anys.

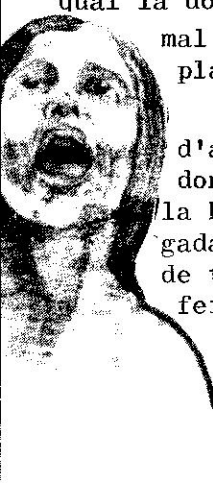
Per a nosaltres la instauració monàrqui-
ca no ha significat cap canvi. Per molt que
parli el Govern de democràcia i participa-
ció, les dones i tot el poble continuem sen-
se cap dels drets democràtics que disfrutà-
vem a la República.

La monarquia neofeixista continua opri-
mint la dona i marginant-la cada cop més de
la producció i de la vida política i social
del país.

El treball és un mitjà necessari i fona-
mental per a l'alliberament de la dona, la
participació en la producció és un dret que
tenim totes les dones i que comporta la par-
ticipació en la vida social i política.

L'actual crisi econòmica capitalista que
el govern de la monarquia fa recaure plena-
ment sobre l'esquena del poble treballador,
ha condemnat a l'atur milers d'homes i do-
nes, tot i que l'atur de la dona sempre és
el més encobert.

La monarquia juancarlista manté a les pre-
sons feixistes les nostres companyes revolu-
cionàries. Malgrat la nostra campanya per
l'Amnistia, contra els delictes que discrimi-
nen la dona, avui, continuen empresonant
centenars de dones pel fet d'avortar, d'usar
mitjans anticonceptius, o per "abandonar el
hogar", etc.

La dona catalana sofreix, a més, molt di-
rectament, l'opressió que a tots els nivells
s'exerceix sobre la llengua, la cultura i la
realitat nacional catalana.

Aquesta monarquia, com ahir ho fou el rè-
gim de Franco, és el nostre opressor i totes
les dones hem d'aixecar-nos organitzadament
contra ella, per tots els nostres drets de-
mocràtics.

DONES,

hem vist a través d'aquestes jornades quina és la causa de la nostra opressió: la propietat privada; hem vist com la família monogàmica i patriarcal ens oprimeix i cal canviar-la; hem vist com a causa de la marginació en el treball productiu depenem econòmicament de l'home i estem marginades de la vida política i social del país. Hem vist finalment, com l'embrutidor "treball domèstic" ens humilia i ens manté esclaves particulars del nostre marit i els nostres fills, hem vist com, a més de tot això, les lleis feixistes ens consideren com a éssers inferiors, com a ciutadans de segona classe.

Finalment hem vist com ens són negats tots els drets i llibertats democràtiques i com avui les dones hem de lluitar per la conquesta dels nostres drets feministes, polítics i nacionals.

No obstant, considerem que amb la conquesta de les llibertats democràtiques i la consecució de la igualtat formal amb l'home no haurem aconseguit la plena emancipació, ja que continuaran subsistint les bases que fomenten aquesta discriminació i opressió que patim, que són fonamentalment la propietat privada i la família patriarcal i monogàmica. Això no vol pas dir que no sigui necessària la conquesta d'aquets drets, sinó al contrari, els necessitem perquè un cop aconseguits: 1) Tinfrem majors possibilitats per organitzar els milers de dones oprimides. 2) En la mesura que la conquesta d'aquets drets es plantegi no de forma reformista, pressionant desorganitzadament, i de forma totalment espontània, sinó revolucionàriament és a dir, organitzades i dispostes a arrancar-los a tot qui ens els negui, estarem assestant les bases necessàries per a la consecució del Socialisme com a pas previ cap a la total emancipació de la dona que únicament es produirà en la societat Comunista.

Les característiques de l'organització que hem de construir han de ser:

INTERCLASSISTA Perquè, ara per ara, totes les dones, independentment de la classe a que pertanyin, estan interessades en la lluita contra l'opressió que com a dones patim i en la consecució de tots els nostres drets.

INDEPENDENT I AUTONOMA de qualsevol partit polític. Com a dones tenim uns problemes específics que hem de resoldre i per això hem de dotar-nos d'una organització pròpia i feminista que ens permeti afrontar la lluita d'una manera conseqüent.

UNITARIA Que agrupi totes les dones independentment de les seves tendències.

DEMOCRÀTICA Tant pel que fa al seu funcionament com pels seus objectius.

EN RESUM:

el règim franquista mai no ens portarà la democràcia ni per tant la igualtat. No obstant, la contradicció en què es troba entre la repressió més dura (assassinats de les darreres lluites populars) i la necessitat de mantenir una careta "democràtica", demanant-nos participació, autoritzant les nostres jornades, etc, hem d'aprofitar-la.

El règim s'ha vist obligat a cedir una mica davant la nostra lluita, com a vàlvula d'escapament. Nosaltres hem d'aprofitar aquesta i totes les esquerdes que la nostra lluita ha obert en el règim per a través d'elles organitzar els milers de dones explotades, com a únic mitjà de no conformar-nos amb tan poca cosa i passar a la conquesta de les nostres reivindicacions i de la veritable democràcia.

Aquestes jornades han estat un gran èxit de la dona catalana, per a totes les dones i pobles d'Espanya. La maduresa, la combativitat i les ansies de llibertat que hem posat de manifest hem de plasmar-les en una organització que reculli tot el nostre gran potencial revolucionari, per assegurar que aquestes jornades no caiguin en el buit i es perdi el nostre esforç, sinó que signifiquin un gran impuls per a la lluita de la dona pel seu alliberament i per a la causa de la llibertat.

Secretaria d'assumptes per a la dona del

Comitè Nacional de Catalunya del PARTIT del TREBALL d'ESPANYA

28 Maig
1976